

ABSTRACT

This dissertation discusses about Sura al-Aḥzāb, verse 32 and 33. It addresses four main problems surrounding the key personality of muslimah which consists of full devotion to Allah, communication with men in terms of softening the voice, the teaching to be homebound and prevention of excessive makeovers. Devotion to Allah is vital as it is a main pillar to execute all His teachings. It also moulds the key dynamic muslimah personality in today's world. In communication obstacles, muslimah is prevented from softening their voice in a seductive manner or its equivalent act but rather they are required to be more courteous. With regards to homebound teaching, this thesis shows that muslimah should not leave the house unnecessarily unless committed to do so for a good cause. In other words they are allowed to leave the house, as long as it does not lead to haram. In excessive makeovers, the writer feels that it is not restricted to mere revealing the aurat but also comprise of acts which can seduce men. This dissertation stresses that Islam has widened the way muslimah should portray themselves as long as it is within the specified limit.

ABSTRAK

Disertasi ini membincangkan tentang ayat 32 dan 33 Surah al-Ahẓāb. Ia menyentuh empat masalah penting yang merupakan personaliti muslimah yang utama iaitu ketaqwaan kepada Allah s.w.t., cara komunikasi dengan lelaki terutama dalam masalah melunakkan suara, suruhan agar sentiasa di rumah dan larangan bertabarruj. Ketaqwaan kepada Allah s.w.t. ialah sifat peribadi yang amat penting kerana ia merupakan pendorong untuk melaksanakan segala suruhanNya. Di samping itu, ia juga menjadi teras kepada personaliti muslimah yang unggul terutama di zaman ini. Dalam masalah berkomunikasi, muslimah dilarang melembutkan suara secara menggoda atau melakukan gaya yang seumpamanya malah mereka diminta berbicara dengan cara yang sopan. Manakala suruhan agar sentiasa di rumah, kajian ini mendapati mereka tidak digalakkan keluar jika tiada apa-apa keperluan. Namun mereka diharuskan keluar untuk memenuhi sesuatu hajat selagi ia bukan perkara haram. Manakala dalam masalah *tabarruj* pula, penulis mendapati ia bukan sahaja bermaksud keterlaluan dalam berhias sehingga mendedahkan aurat tetapi ia juga bermaksud tingkah laku yang boleh menggoda lelaki. Kajian ini juga mendapati Islam telah memberikan ruang yang luas kepada muslimah untuk berhias asalkan tidak terkeluar dari batasan yang diharuskan.